

Bíborsziget

Verne Gyula elvtárs regénye

Franciáról ezópuszira fordította Mihail A. Bulgakov

ELSŐ RÉSZ A tűzokádó hegy felrobbanása

Első fejezet Történelem és földrajz

A viharairól és háborgásairól Csendesnek elnevezett óceánban, a 45. szélességi fokon volt egy hatalmas lakatlan sziget, amelyet kedves rokon törzsek laktak – vörös etiópok, fehér és meghatározhatatlan színű szerecsenek, akiket a tengerészek, ki tudja, miért, dörzsölteknek neveztek el.

Amikor a híres-nevezetes Lord Glenarvan „Jóreménység” nevű hajója először kikötött a szigeten, sajátos társadalmi berendezkedést talált: noha a vörös etiópok tízszer annyian voltak, mint akár a fehér, akár a dörzsölt szerecsenek, a szigetet mégis a szerecsenek kormányozták. A pálmák árnyékában halcsonttal és konzervdobozokkal feldíszítve ült trónján Szizi-Vuzi uralkodó, mellette a legfőbb pap és a fővezér, Riki-Tiki-Tévi.

A vörös etiópok eközben megművelték a kukoricaföldeket, halásztak és teknőctoajt gyűjtögettek.

Lord Glenarvan azzal kezdte, amivel mindenhol szokta, hogy kitűzte a hegytetőre a lobogót és angolul bejelentette:

– Ez a sziget... egy kicsit az enyém lesz.

Félreértés történt. Az etiópok, akik semmilyen nyelven nem beszéltek a sajátjukon kívül, a lobogóból gatyát csináltak maguknak. Akkor a lord elkezdte náspángolni az etiópokat a pálmák alatt, és amikor mindet elnáspángolta, tárgyalásokat kezdett Szizi-Vuzival, akitől megtudta, hogy ez az ő szigete, és „nem kell zászló”.

Kiderült, hogy a szigetet már kétszer fölfedezték. Először is a németek, aztán valakik, akik békát zabáltak. Bizonyítékul Szizi-Vuzi bemutatta a konzervdobozokat, és ellágyulva célzott arra, hogy „tüzes víz vanni finom nagyon, igen”.

– Kiszagolták a disznók! – mordult föl a lord angolul, vállon veregette Szizit, és kegyesen megengedte neki, hogy a továbbiakban is tekintse a szigetet a sajátjának.

Ezután következett az árucserébere. A matrózok kirakodták az üveggyöngyöket, a megbüdösödött szardíniát, a szaharint és a tüzes vizet. Az etiópok üdvrivalgással összehordtak mindent, hódprémet, elefántcsontot, halat, tojást és igazgyöngyöt.

A tüzes vizet Szizi-Vuzi magához vette, a szardíniát is, az üveggyöngyöt is, a szaharint pedig szétosztotta a nép között.

Kialakultak a helyes viszonyok. Hajók érkeztek a kikötőbe, kirakodták az angol értékeket, elvitték az etióp vacakot. A szigetre költözött a New York Times fehér nadrágos, pipás tudósítója, és nyomban trópusi trippert kapott.

A szigetet a földrajzkönyvekben Etióp Szigetnek nevezték el (Ile d’Ethiope).